

هو الابهی - ای منجذب نفعات الله، شد مدتی که با تو گفت و شنیدی نکرده ام.

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۱۴

هو الابهی

ای منجذب نفعات الله، شد مدتی که با تو گفت و شنیدی نکرده ام. این را نیز حکمتی بود. امید است که چشم و گوش و دلت با بهره و نصیب گردند. چه بهره‌ای اعظم از اینکه از نفعات ملکوت الحمد لله جانی زنده داری و از فیض انوار روئی فروزنده. از جور سلطان محبت الله گریبانی چاک داری و از فیضان ماء طهور دلی طیب و طاهر و پاک. متمسک به جبل میثاقی و متوجه به جمال نیر آفاق روحی لاجبائه الفداء. اینست نصیب موفور و بهره مقربین در یوم ظهور. پس به شکرانه این فضل عظیم و فوز مبین کمر بر خدمت امر بر بند و تحمل هر مشقتی بنا چه که نهایت مصائب و بلایا را تحمل نمودی و اشد صدمات را دیدی. ولی غصه مخور و مکدر مباش. عن قریب نفوسی که ملامت و سرزنش می نمایند خود و خاندان و سلاله و دودمان به وجود تو افتخار و مباحات نمایند و سرفراز گردند. ملاحظه در دوره‌های سابق و قرون اولی نمائید که به انبیا و رسل و اولیا چه می کردند و چه می گفتند و چه سرزنش‌ها و ملامت‌ها می نمودند و خدا در قرآن حکایت می فرماید قالوا انا تطیرنا بکم لئن لم تنتهوا لنرجمنکم او یمسنکم منا عذاب الیم. یعنی قوم به رسل می گفتند که شما چه قدر فال شومی برای ما بودید یعنی سبب بدبختی و نکبت و سوء طالع ما گشتید. ما در نهایت سرور و حبور و عزت و راحت و نعمت و مسرت بودیم، شما اسباب حزن و اندوه و کدورت و ذلت و اذیت ما گشتید. لئن لم تنتهوا لنرجمنکم او یمسنکم منا عذاب الیم یعنی اگر چنانچه دست از این روش و حرکت و سلوک و رفتار و گفتار برنداشتید البته شما را سنگسار می نمائیم یا آنکه به عذاب الیم می اندازیم. اینچنین می گفتند و اینچنین می کردند. حال شما ملاحظه نمائید که

ORIGINAL

AUDIO

قدر و منزلت آن مظاهر الهیّه بلکه خادمان درگاهشان به چه درجه است. العزّة و العلوّ و السّموّ و المکنّة و الشّوكة لاجبّاء الله فی القرون الاولین و الآخرین فسوف يظهر الله قدر احبائه و شأن اصفيائه و عزّة اودائه و عظمة مقام الموحّدين. لعمرالله السن الكلّ تنطق بثنائهم و وجوه الكلّ تستبشر بانوارهم و حقائق التّقدس تنجذب باسرارهم و أنّك انت فاطمئنّ بفضل مولاك و لا تبتئس بما كانوا يعملون. ع ع